

Predica de la Krefeld

Sâmbătă, 2 iulie 2016, ora 19³⁰

Fr. Frank

Cuvântul de introducere din **1 Tes. 3:9-13**: „Cum putem noi oare să mulțumim îndeajuns lui Dumnezeu cu privire la voi, pentru toată bucuria pe care o avem din pricina voastră, înaintea Dumnezeului nostru? Zi și noapte Îl rugăm nespus să vă putem vedea fața și să putem împlini ce mai lipsește credinței voastre. Însuși Dumnezeu, Tatăl nostru, și Domnul nostru Isus Hristos să ne netezească drumul la voi!

Domnul să vă facă să creșteți tot mai mult în dragoste unii față de alții și față de toți, cum facem și noi înșine pentru voi, ca să vi se întărească inimile și să fie fără prihană în sfințenie, înaintea lui Dumnezeu, Tatăl nostru, la revenirea Domnului nostru Isus Hristos împreună cu toți sfinții Săi”.

Bun venit tuturor în Numele scump al Domnului nostru! Îi suntem mulțumitori lui Dumnezeu că ne-am putut aduna de aproape și de departe în acest loc ca să ascultăm Cuvântul scump și prețios al lui Dumnezeu și să avem trăirile noastre mântuitoare cu Dumnezeu. Fie ca Dumnezeu să ne dăruiască pocăința, nașterea din nou, harul, până la pregătirea deplină pentru ziua glorioasă a revenirii Domnului nostru Isus Hristos.

Miercuri seara am făcut o observație despre îmbrăcămintea fraților care vin în față ca să aducă Cuvântul. Fratele nostru tânăr a luat-o așa la inimă încât a cumpărat un costum nou și a venit azi la mine în birou îmbrăcat cu el. Eu doar am făcut propunerea ca să nu venim în față cu cămașa peste pantaloni, ci să venim cu cămașa în pantaloni pentru a-I cânta Domnului sau să propovăduim Cuvântul Său. Serviciul divin este cel mai important lucru de pe fața pământului. În Vechiul Testament dacă marele preot intra în locul preasfânt sau dacă preoții intrau în locul sfânt ei trebuiau să fie îmbrăcați

corespunzător înaintea Feței lui Dumnezeu. Dar noi toți suntem bine îmbrăcați. Dumnezeu să vă binecuvânteze.

Lui Îi dăm toată cinstea pentru că acum Cuvântul ajunge la toate popoarele și toate limbile. Noi am avut adunări minunate în Georgia. Acum treisprezece ani am fost acolo. M-am bucurat mult să-i revăd pe acești oameni, mai ales pe frații și surorile noastre din Armenia și Iran care au fost la acele adunări! Cu această ocazie vreau să-i mulțumesc fratelui Etienne Genton care împreună cu fratele Graf, când acesta era în viață, s-au îngrijit de acești frați mai ales de cei din Iran; și fratele Etienne încă le mai slujește. Cu adevărat Dumnezeu Se îngrijește de totul și Lui Îi dăm toată cinstea. În mod deosebit am fost copleșit când predicatorul a spus: „Astăzi tu trebuie să binecuvântezi întreaga biserică și să te rogi pentru fiecare în parte”. Au venit în față între 90 și 100 de persoane și ne-am rugat pentru fiecare în parte și i-am dedicat pe toți Domnului. După aceea, la ieșire mi-a arătat o masă bogată cu toate predicile și broșurile traduse în limba georgiană. Mi-au dat lacrimile și I-am putut mulțumi Domnului din toată inima că în toate popoarele și în toate limbile există frați care traduc Cuvântul vestit și-l dau mai departe. Putem spune cu toată convingerea, conform adevărului, că masa Domnului n-a fost niciodată atât de bogată ca în timpul nostru. Voi toți din America de Sud și de pretutindeni vă rog simțiți-vă bine în prezența Domnului.

Apoi doar câteva mici observații în legătură cu ceea ce se petrece în timpul nostru. Întreaga lume este tulburată și emoționată. Doar trebuie să citești Isaia 17 unde este scris că toate popoarele mugesc ca niște ape puternice și sunt tulburate ca apele mării ca să vezi că așa este în timpul nostru. Acum, pentru informarea voastră în ce privește împărăția romană. Aici am o hartă din anul 800 când a fost fondată împărăția romană. Atunci Marea Britanie nu aparținea împărăției romane. Partea aceasta albă de pe această hartă unde se află Anglia, nu aparținea împărăției romane. Carol cel Mare a fost așezat ca împărat în Aachen, Germania, la 75 km de acest loc. Apoi el s-a dus la Roma unde a fost încoronat de papa. De atunci încolo papa și împărații au lucrat împreună. Dar aceasta nu este tema noastră de astăzi. Aceasta am spus-o doar pentru că din întreaga lume frații se întreabă: ce se petrece de fapt? La tot ce se petrece la ora actuală am

putea întreba: a mai fost așa ceva înainte? În ziua de azi putem scoate toate informațiile din internet.

De exemplu aici este scris: „Iranul spune: „În câteva minute putem distruge Israelul”. Mahmoud Abbas spune: „Israelul a transformat țara noastră într-o închisoare”. Aici mai este scris: „Porumbeii păcii. Încheierea călătoriei papale la picioarele muntelui Ararat”. Cine a fost acolo a văzut Araratul. Așa ca peste tot și aici biserica armeană și cea catolică au devenit una. Papa se prezintă ca un sol al păcii, nu ca un războinic al crucii. Încă o dată mesajul de pace al papei: „Europa are nevoie de o schimbare”. Totul este scris în internet. Aici mai este scris: „Biserica din Germania, Elveția, Austria. Desființarea și dărâmarea Europei este răspunsul fals. Cinci sute de ani de despărțire sunt suficienți. Acum este necesară unitatea”. Toate merg mână în mână în legătură cu profetia timpului de sfârșit.

Cu adevărat suntem mulțumitori că și pentru aceste evenimente avem predicile fratelui Branham și avem Sfânta Scriptură pe care le putem lua ca sfătuitoare și știm că totul trebuie să se întâmple așa cum se întâmplă la ora actuală. Domnul nostru ar spune foarte clar și deslușit: „Astăzi se împlinesc aceste versete biblice în fața ochilor voștri”. Suntem mulțumitori că am recunoscut timpul și ceasul, solul și mesajul și știm, așa cum au cântat cântăreții și cum a fost accentuat în Cuvântul de introducere, că acum are loc chemarea afară, pregătirea și desăvârșirea Bisericii Mireasă; aceasta nu este doar tema noastră, ci despre aceasta este vorba în timpul nostru.

În mod deosebit în ultimele săptămâni a fost exprimată dorința de părinți, de tați și mame, ca fiii și fiicele lor să fie incluși pentru ca să se îplinească făgăduința: „*vei fi mântuit tu și toată casa ta*”, să se îplinească că: „*făgăduința aceasta este pentru voi, pentru copiii voștri și pentru toți cei ce sunt departe acum, în oricât de mare număr îi va chema Domnul Dumnezeuul nostru*”.

Așa cum mi-a spus un frate, există biserici unde tinerii au alunecat puțin în lume și în biserică s-a decis ca să fie aduse în biserică toate instrumentele necesare pentru ca tinerii să nu mai trebuiască să meargă în lume unde se face ramba-țamba. Atunci se face ramba-țamba în biserică și astfel toți pot rămâne în biserică.

Frați și surori, în biserică nu poți intra ca membru, ci trebuie să fii născut în ea. Numai dacă cineva este născut din nou, altfel nu poate vedea Împărăția cerurilor. Ceea ce tata și mama au trăit, ei au trăit-o personal cu Dumnezeu. Dar toți tinerii, prin har, au dreptul și este necesar să aibă aceleași trăiri mântuitoare cu Dumnezeu. Câteodată Dumnezeu permite să se întâmple unele lucruri pentru ca și tinerii să plângă, să se pocăiască și să-L roage pe Domnul să-i ierte. Atât timp cât ei sunt mândri, că ei n-au făcut nimic rău, ei cântă și fac totul formal. Nu! De pocăință aparțin lacrimile și mărturisirea păcatelor înaintea Lui. Dacă n-ai făcut-o, încă n-ai avut o șansă înaintea lui Dumnezeu. Este în interiorul tuturor tinerilor, ca ei să simtă lucrurile din lume; păcatele pe care nu le-ai făcut, dar ai fi vrut să le faci dacă ai fi avut posibilitatea, să le aduci împreună cu toată viața ta înaintea Domnului și cu lacrimi să-L rogi din suflet: „Doamne, ai milă de mine păcătosul!” Nu trebuie să faci păcate de moarte sau preacurvie. Noi toți suntem născuți în păcat și avem nevoie de răscumpărarea și de iertarea pe care Dumnezeu ne-a dăruit-o în Domnul nostru Isus Hristos prin har. Așa cum am auzit-o mai înainte, în ultima rundă toți, mari și mici, tineri și bătrâni, toți vor fi incluși și cuprinși de lucrarea Duhului. Așa cum noi toți împreună auzim acum același Cuvânt al lui Dumnezeu și avem un acord interior față de Cuvântul lui Dumnezeu, tot atât de sigur noi toți împreună vom avea parte de ceea ce a făgăduit Dumnezeu pentru timpul nostru. Noi avem voie să accentuăm din inimă cele două gânduri: Dumnezeu spune ceea ce gândește și gândește ceea ce spune, și ceea ce Dumnezeu exprimă se întâmplă. Al doilea gând: fiecare făgăduință pe care Dumnezeu a dat-o se revarsă în împlinire. Nu există nicio singură făgăduință care nu se revarsă în împlinire. Dumnezeu veghează asupra Cuvântului Său pentru ca ceea ce a făgăduit, El să îplinească. De aceea credința noastră se odihnește în făgăduințele Cuvântului lui Dumnezeu. Și cum am spus deseori, Dumnezeu a preluat responsabilitatea ca fiecare făgăduință să devină realitate. Așa ca la Avraam care era în vârstă de 100 de ani și Sara de 90 de ani. El nu s-a uitat la starea lui, nu s-a uitat nici la înfățișarea Sarei, ci s-a uitat la Domnul Dumnezeu care a dat făgăduința. O putem citi că el a fost tatăl credinței. El a acceptat și a primit ceea ce a spus Dumnezeu și el a trăit personal împlinirea.

În Cuvântul de introducere am auzit lucruri puternice. Scumpi frați și surori, dragilor, spuneți-mi ce temă n-am tratat încă. Și ultima broșură: „Biblia, cea mai citită carte din lume” ce rezonanță a găsit! Dumnezeu Se îngrijește pentru ca ultimii să primească claritate din Cuvânt, să fie întăriți în credință și să știe: „Așa cum este scris, așa este adevărat”. Restul poate veni și pleca fără ca noi să ne preocupăm de așa ceva.

Trebuie spus că această biblie este răstălmăcită și interpretată în mii de feluri. În toate denomițiile, în toată lumea, în toate bisericile și bisericile libere, ei citesc un pasaj din Sfânta Scriptură și apoi vorbesc despre acel pasaj. Aceasta este diferența: noi nu citim doar un pasaj și apoi vorbim despre acest pasaj, ci citim următorul pasaj, apoi următorul și îl lăsăm pe Dumnezeu să vorbească Cuvântul Său cu noi. Aceasta este marea diferență. Nu ceea ce avem noi de spus despre Cuvântul lui Dumnezeu, ci ceea ce Cuvântul lui Dumnezeu are să ne spună. Apoi am ajuns la punctul: „*Cine are urechi să asculte ce zice Bisericii Duhul*”.

Voi știți că în scrisoarea către tesaloniceni Pavel a vorbit și a scris despre revenirea Domnului. Citim în 1 Tes. 2:3-4: „*Căci propovăduirea noastră nu se întemeiază nici pe rătăcire, nici pe necurăție, nici pe viclenie. Ci, fiindcă Dumnezeu ne-a găsit vrednici să ne încredințeze Evanghelia, căutăm să vorbim așa ca să plăcem nu oamenilor, ci lui Dumnezeu care ne cercetează inima*”.

Este minunat. Aceasta ne aduce aminte de cuvântul „plăcerea Lui”. Enoh a umblat cu Dumnezeu și a găsit trecere înaintea lui Dumnezeu. Ne gândim la Răscumpărătorul nostru iubit când a fost ridicat din apă. Ioan Botezătorul L-a botezat în Iordan și apoi a venit răspunsul: „*Acesta este Fiul Meu preaiubit în care Îmi găsesc toată plăcerea Mea*”. La vremea potrivită, în ziua mântuirii, Dumnezeu ne-a ajutat. Lucrarea de răscumpărare și plăcerea lui Dumnezeu a început cu Răscumpărătorul. Așa cum Maria a auzit făgăduința și apoi a venit răspunsul: „*Duhul Sfânt Se va coborî peste tine, și puterea Celui preaiubit te va umbri. De aceea Sfântul care Se va naște din tine, va fi chemat Fiul lui Dumnezeu*”. Tocmai scriu despre această temă. Domnul Dumnezeu a făcut un început cu Răscumpărătorul și același început l-a făcut și cu cei răscumparați. De la început Dumnezeu a

vegheat asupra fiecărui Cuvânt pe care El l-a spus în Vechiul Testament; și la împlinirea vremii s-a întâmplat tot ceea ce a făgăduit Dumnezeu mai dinainte în Vechiul Testament. Dragi frați și surori, nu ca să plăci oamenilor, ci lui Dumnezeu care ne cercetează inima.

Citim în 1 Tes. 2:13: *„De aceea mulțumim fără încetare lui Dumnezeu că, atunci când ați primit Cuvântul lui Dumnezeu, auzit de la noi, l-ați primit nu ca pe cuvântul oamenilor, ci, așa cum și este în adevăr, ca pe Cuvântul lui Dumnezeu, care lucrează și în voi care credeți”*. Amin. Putem spune un „Amin” la aceasta.

Cuvântul care a fost propovăduit prin Pavel, Petru sau în timpul nostru prin fratele Branham noi l-am primit nu ca pe un cuvânt al oamenilor, ci ca pe Cuvântul lui Dumnezeu. Ca pe un Cuvânt al lui Dumnezeu care ne-a fost vestit și pe care noi l-am trăit. Așa cum am spus înainte, ceea ce a făgăduit Dumnezeu în Cuvântul Lui noi o trăim dacă mai înainte am primit-o prin credință. Mai întâi este propovăduirea Cuvântului și apoi credința care vine în urma auzirii Cuvântului vestit; apoi urmează ceea ce a făgăduit Dumnezeu pentru trăirile noastre personale. O putem citi încă o dată în Cuvânt. Dragi frați și surori, luați-o la inimă. Aici n-avem un cuvânt omenesc pe care l-am propovăduit, nu avem idei omenești. În acest loc am propovăduit Cuvântul lui Dumnezeu cu tot ceea ce a făgăduit El. Astfel Cuvântul își găsește împlinirea până la ultima făgăduință dată de Dumnezeu. Acum pun întrebarea: cum ați primit voi toți Cuvântul? Ca pe un mesaj al fratelui Branham? Nu! Ci ca pe mesajul divin pentru acest timp, Cuvântul făgăduit pentru acest timp. Dumnezeu a folosit o gură omenească și până în ziua de astăzi o folosește – aceasta a fost decizia Lui. El nu a folosit îngeri ca să ne propovăduiască mesajul divin. Dumnezeu a folosit și îi folosește pe robii și prorocii Săi pe care i-a trimis. Spuneți un „Amin”. Noi am primit Cuvântul ca pe Cuvântul lui Dumnezeu. Noi vom ține ceea ce ne-a spus Dumnezeu și Dumnezeu stă de partea Cuvântului Său.

Citim 1 Tes. 2:19-20: *„Căci cine este, în adevăr, nădejdea, sau bucuria, sau cununa noastră de slavă? Nu sunteți voi, înaintea Domnului nostru Isus Hristos, la revenirea Lui? ...”*.

Dragi frați și surori, cuvântul „revenire” este scris în biblia germană de 17 ori. Eu am cercetat în detalii tema principală vestită de apostoli și anume revenirea lui Hristos. Încă o dată este accentuat că atunci credincioșii au auzit Cuvântul din gura unui om chemat de Dumnezeu. O citim încă o dată: „*Nu sunteți voi, înaintea Domnului nostru Isus Hristos, la revenirea Lui? Da, voi sunteți slava și bucuria noastră*” (vers. 19-20). Dragi frați și surori, când se bucură un propovăduitor al Cuvântului? Atunci când Cuvântul este primit și crezut și când oamenii se decid pentru Dumnezeu și știu că acesta nu este un Cuvânt omenesc, ci este Cuvântul lui Dumnezeu.

Citim și ultimele trei versete care ne-au fost citite în introducere, 1 Tes. 3:11-13: „*Însuși Dumnezeu, Tatăl nostru, și Domnul nostru Isus Hristos să ne netezească drumul la voi! Domnul să vă facă să creșteți tot mai mult în dragoste unii față de alții și față de toți, cum facem și noi înșine pentru voi, ca să vi se întărească inimile și să fie fără prihană în sfințenie, înaintea lui Dumnezeu, Tatăl nostru, la revenirea Domnului nostru Isus Hristos împreună cu toți sfinții Săi*”.

Conform 1 Tes. 4, Domnul Îi va aduce cu El pe toți cei adormiți în Hristos, El îi va aduce pe toți care s-au dus deja Acasă, îi aduce cu El pentru ca să primească trupul de înviere. Noi cei vii vom fi transformați, iar cei adormiți vor primi un trup de înviere. Dacă citești legăturile din Sfânta Scriptură și observi de ce râvnă divină au fost stăpâniți bărbații lui Dumnezeu pentru ca toți aceia care ascultă Cuvântul din gura lor sau au citit scrisorile lor să ajungă ținta. Scumpi frați și surori, ce am putea face noi astăzi? Pot eu să fiu răpit fără voi? Ar fi cea mai mare rușine. Nu, nu, nu! Noi împreună, noi care credem acum credem fiecare Cuvânt al lui Dumnezeu, noi împreună vom fi răpiți. De fiecare dată sunt mulțumitor lui Dumnezeu din toată inima că am trăit răpirea în ianuarie 1981. Minunat! Domnul Își va împlini Cuvântul Său. Apoi încă o dată să punem accentul pe Cuvânt.

În ceea ce privește Cuvântul permiteți-mi să citesc încă o dată din Is. 40:8-10: „*Iarba se usucă, floarea cade; dar cuvântul Dumnezeului nostru rămâne în veac...*”. Amin. Iarba se usucă, floarea se ofilește și cade – acest lucru îl trăim în fiecare an, de fiecare dată. Dar tocmai așa trăim noi în fiecare an și în fiecare zi că Cuvântul

Dumnezeului nostru rămâne în veac. Astfel noi Îi suntem mulțumitori Domnului Dumnezeului nostru.

Vers. 9-10: *„Suie-te pe un munte înalt, ca să vestești Sionului vestea cea bună; înalță-ți glasul cu putere, ca să vestești Ierusalimului vestea cea bună; înalță-ți glasul, nu te teme, și spune cetăților lui Iuda: «Iată Dumnezeul vostru! Iată, Domnul Dumnezeu vine cu putere și poruncește cu brațul Lui. Iată că plata este cu El, și răsplătirile vin înaintea Lui»”.*

El ne-a răscumpărat prin Sângele Lui și a plătit prețul. Și aceasta trebuie s-o repetăm de fiecare dată. Răscumpărarea, noul legământ, cum Însuși Domnul nostru a spus-o în Mat. 26:28: *„căci acesta este sângele Meu, sângele legământului celui nou, care se varsă pentru mulți, spre iertarea păcatelor”.* În tot ceea ce se propovăduiește noi avem în centru doar ceea ce s-a întâmplat pe crucea Golgotei prin care noi suntem răscumpărați și împăcați cu Dumnezeu. Pe lângă Golgota nu există niciun drum. Da, s-ar putea să fie un alt drum, dar duce în nenorocire. Dar Pavel a scris în 1 Cor. că această Evanghelie a lui Isus Hristos este o putere divină. Am fost răstignit cu Hristos, am murit împreună cu Hristos, am fost îngropat cu El și tot împreună cu El am înviat într-o viață nouă. Eu mă bucur de fiecare dată când versetele biblice din Is. 40 le regăsesc în 1 Pet. 1:25: *„dar Cuvântul Domnului rămâne în veac. Și acesta este Cuvântul care v-a fost propovăduit prin Evanghelie”.*

Eu sper că toți din toate limbile înțeleg această observație. În traducerea noastră nu este scris doar „Evanghelie”, ci „Mesajul mântuirii”. Nu doar „mesaj”, ci „mesajul mântuirii”. Mesajul divin este în legătură cu mântuirea. Fără mântuirea lui Dumnezeu nu există nicio neprihănire și niciun mesaj, doar o trecere pe lângă Dumnezeu. Suntem mulțumitori că traducătorii au ajuns la esența temei. V-o mai spun o dată: ceea ce este vestit pe tărâmul religios și este dat mai departe sub titlul de „mesaj” întrece orice măsură. De aceea noi vestim mesajul mântuirii, nu al nenorocirii, ci mesajul mântuirii Dumnezeului nostru. Frații de pe întregul pământ să priceapă că mesajul pe care Dumnezeu ni l-a lăsat prin fratele Branham este Cuvântul lui Dumnezeu care rămâne în veac și pe care noi îl propovăduim. Nu citate care sunt smulse din context!

Și aceasta trebuie s-o spunem odată. Eu nu doar scriu despre aceasta, ci o spun apăsător că citatele nu trebuie rupte din context și de fiecare dată trebuie să mergem la Biblie. Așa cum a făcut Petru aici și a putut spune ceea ce a anunțat Isaia mai dinainte: „*Cuvântul Dumnezeului nostru rămâne în veac*” (Is. 40:8), „*Cuvântul Domnului rămâne în veac. Și acesta este Cuvântul care v-a fost propovăduit prin Evanghelie*” (1 Pet. 1:25). Lăudat și cinstit să fie Domnul Dumnezeu nostru pentru toate aceste versete biblice care ne introduc în planul de mântuire al Dumnezeului nostru.

Citim din Rom. 1:1-5; noi ne regăsim în Cuvântul lui Dumnezeu și suntem mulțumitori din inimă. Rom. 1:1-5: „*Pavel, rob al lui Isus Hristos, chemat să fie apostol, pus deoparte ca să vestească Evanghelia lui Dumnezeu*”. Nu doar mesajul de mântuire al lui Isus Hristos, ci mesajul mântuirii lui Dumnezeu: ceea ce Dumnezeu a propovăduit spre mântuirea noastră prin proroci în Vechiul Testament, până la ziua mântuirii în care Dumnezeu ne-a ajutat (Is. 49:8, 2 Cor. 6:2). Apoi vine Pavel și spune că aceasta este ziua mântuirii, acesta este timpul potrivit. Vă rog frumos s-o luați la inimă. Armonia între Vechiul și Noul Testament are o valoare inestimabilă! Noi vedem că ceea ce Dumnezeu a făgăduit prin proroci în întregul Vechi Testament, El o împlinește în decursul Noului Testament.

În Rom. 1:2 putem citi mai departe: „*Evanghelia lui Dumnezeu, pe care o făgăduise mai înainte prin prorocii Săi în Sfintele Scripturi*”. Aici o avem, aici o avem: prin prorocii Săi a vestit-o mai dinainte în Sfintele Scripturi și ne-a dăruit împlinirea în Noul Testament, prin har.

Apoi vers. 3-5: „*Ea privește pe Fiul Său, născut din sămânța lui David, în ce privește trupul, iar în ce privește duhul sfințeniei dovedit cu putere că este Fiul lui Dumnezeu, prin învierea morților; adică pe Isus Hristos, Domnul nostru, prin care am primit harul și apostolia, ca să aducem, pentru Numele Lui, la ascultarea credinței pe toate neamurile*”.

Nu doar să vorbești despre mesaj și mesager, ci să te întorci la esență. Pentru ca să aduci la ascultarea de credință pe toți credincioșii din toate popoarele și din toate limbile, pentru ca toți să ajungă la credința cum zice Scriptura și să se poată împlini în viețile noastre ceea

ce a spus Însuși Domnul nostru: „*Cine crede în Mine așa cum zice Scriptura*”. Și cu adevărat Scriptura se referă la Vechiul Testament. Chiar dacă în Noul Testament citim de o sută de ori această propoziție: „cum zice Scriptura” de fiecare dată este vorba despre Vechiul Testament. Atunci încă nu era scris Noul Testament. Scrisorile au fost date și transmise mai departe între biserici. Doar în anul 386 a fost încheiat canonul Noului Testament în felul cum îl avem astăzi. Toate epistolele au fost scrise de mână și au circulat de la o biserică la alta și apoi au fost strânse într-un cuprins și astfel avem noi Noul Testament. Îi suntem mulțumitori lui Dumnezeu din toată inima pentru Vechiul și Noul Testament.

Apoi avem cuvântul din 1 Cor. 2. Am putea deschide și citi capitol după capitol. Dar citim din 1 Cor. 2 de la vers. 12: „*Și noi n-am primit duhul lumii, ci Duhul care vine de la Dumnezeu, ca să putem cunoaște lucrurile pe care ni le-a dat Dumnezeu prin harul Său*”. Nu Duhul lumii acesteia, nu, nu, nu! Ci noi am primit Duhul lui Dumnezeu. Și așa cum Domnul și Răscumpărătorul nostru a spus: „*Când va veni Duhul Sfânt, Mângâietorul, Duhul adevărului, are să vă călăuzească în tot adevărul*”.

Aici Pavel a exprimat-o astfel: „*noi n-am primit duhul lumii*”. Noi nu aducem argumente cu noi, nu aducem explicații cu noi, nu aducem discuții cu noi, nu, nu facem aceasta. Noi propovăduim Cuvântul lui Dumnezeu. Și așa cum este scris aici: „*noi n-am primit duhul lumii, ci Duhul care vine de la Dumnezeu, ca să putem cunoaște lucrurile pe care ni le-a dat Dumnezeu prin harul Său*”. Noi n-am putea-o face de la noi, n-am putea-o recunoaște. Omul firesc, pământesc, nu poate percepe lucrurile Duhului. Ele trebuie să fie descoperite prin Duhul lui Dumnezeu. Biserica este fondată pe descoperire, descoperirea lui Isus Hristos. Aceasta noi am spus-o de câteva ori în acest loc. Cuvântul „apocalipsa” sau „descoperire” înseamnă „dezvăluire”, ceea ce a fost ascuns să fie descoperit, perdeaua să fie dată deoparte pentru ca să vezi cu adevărat despre ce este vorba. Aceasta este descoperirea lui Isus Hristos, măhrama este dată la o parte, perdeaua a fost dată la o parte, dezvelirea a avut loc și noi Îl recunoaștem pe Domnul și Răscumpărătorul nostru care umblă în

mijlocul celor șapte sfeșnice de aur. El i-a avut pe robii Săi care în toate timpurile au adus mesajul la timpul respectiv.

Și aici în 1 Cor. 2:13 este scris: „*Și vorbim despre ele nu cu vorbiri învățate de la înțelepciunea omenească, ci cu vorbiri învățate de la Duhul Sfânt, întrebuițând o vorbire duhovnicească pentru lucrurile duhovnicești*”.

Lădat și cinstit să fie Domnul Dumnezeu nostru. Lucrurile duhovnicești sunt descoperite prin Duhul lui Dumnezeu. Nu Cuvântul ca literă, ci Cuvântul viu al lui Dumnezeu care ne-a fost descoperit și împărtășit prin Duhul. Aici este scris: „*întrebuițând o vorbire duhovnicească pentru lucrurile duhovnicești*”. Aceasta este ceva prețios. Nu doar am citit aceasta, ci o avem cu adevărat. În toți anii am putut trăi că Dumnezeu ne-a descoperit acest conținut duhovnicesc, prin Duhul, și acest Cuvânt care ne-a fost descoperit noi l-am putut da mai departe. Toți aceia care sunt născuți din Dumnezeu ascultă glasul lui Dumnezeu și lor le este descoperit prin același Duh. Tot ceea ce este dat mai departe prin propovăduire este descoperit prin Duhul celor care ascultă Cuvântul și îl cred.

Câteodată eu iau frații în camera de lângă birou și le arăt rafturile cu predicile pe care le-am primit de la fratele Branham în anii 50 și apoi în anii 60. De la început Dumnezeu a legat lucrurile împreună. Noi n-am aterizat cu parașuta cândva în Împărăția lui Dumnezeu, ci prin harul lui Dumnezeu am fost introduși și călăuziți în Cuvânt, în Cuvântul care ne-a fost propovăduit prin gura unui om chemat de Dumnezeu. Noi putem spune că fiecare descoperire pe care Dumnezeu i-a dat-o fratelui Branham ne-a dăruit-o și nouă, fără niciun „dar” și „poate”. Nu există nici un singur punct care să ne fie descoperit în parte, nu, nu, nu! Cu adevărat Dumnezeu S-a îngrijit ca noi să înțelegem totul corect și s-o aducem înapoi în Sfânta Scriptură și astfel să găsim răspunsul definitiv din Biblie.

Citim încă odată vers. 13: „*Și vorbim despre ele nu cu vorbiri învățate de la înțelepciunea omenească..*”. Câți frecventează școala biblică ani de zile, fac seminare, învață și sunt învățați, dar nu de Dumnezeu. Sfânta Scriptură spune: „*Toți vor fi învățați de Dumnezeu*”. Nu un frate va învăța pe celălalt frate, nu seminare, nu

școli biblice. Ci aici avem o oră biblică din Vechiul și Noul Testament și totul ne este descoperit prin Duhul Sfânt.

Mai departe în vers. 14: *„Dar omul firesc nu primește lucrurile Duhului lui Dumnezeu, căci, pentru el sunt o nebunie; și nici nu le poate înțelege, pentru că trebuie judecate duhovnicește”*. Așadar nu putem merge la un seminar ca să-i rugăm pe teologi și învățători să ne explice tema, nu, nu, nu. Aceasta a făcut-o și o face Duhul Sfânt prin har. Nu să fim învățați de oameni, ci să fim învățați de Dumnezeu.

Vers. 15: *„Omul duhovnicesc, dimpotrivă, poate să judece totul, și el însuși nu poate fi judecat de nimeni”*. Să fim sinceri. Dacă noi vorbim cu alți oameni despre ceea ce nouă ne-a devenit prețios ei dau din cap și întreabă: „De fapt, despre ce vorbești tu? Ce limbă este aceasta? Ce vorbești?”. Dragi frați și surori, scumpii mei, și în legătură cu aceasta ne putem regăsi în Cuvântul lui Dumnezeu și, prin har, spunem: *„Omul duhovnicesc, dimpotrivă, poate să judece totul corect și potrivit”*. Aceasta nu vine de la tine sau de la mine, ci ne este descoperit prin Duhul, ne este descoperit totul în mod direct și exact. În adevăr nu este nicio rătăcire. Adevărul rămâne pentru totdeauna adevăr.

Apoi partea a doua: *„și el însuși nu poate fi judecat de nimeni”*. Nu poate fi judecat potrivit/corect. Dacă vorbim despre făgăduința din acest timp și spunem că El a făgăduit: *„Iată, vă voi trimite pe prorocul Ilie, înainte de a veni ziua Domnului, ziua aceea mare și înfricoșătoare”*, atunci toți predicatorii spun cu un glas: „Aceasta s-a împlinit deja, totul este istorie, s-a întâmplat deja atunci”. Atunci s-a întâmplat ceea ce Dumnezeu a făgăduit pentru atunci. Acum se întâmplă ceea ce Dumnezeu a făgăduit pentru acest timp. Doar trebuie să citești în pecetea a șasea ca să știi că atunci când va începe ziua Domnului soarele se va prefăce în întuneric, luna în sânge și stelele vor cădea pe pământ. Înainte să vină această zi a Domnului, această zi a răzbunării, această zi a judecății, Dumnezeu a vrut să trimită și a trimis un proroc pentru ca noi să fim aduși înapoi la Cuvânt, la Biblie, la început, la învățătura apostolică.

Frați și surori, eu rămân pe aceasta, că noi toți care am acceptat și am primit Cuvântul lui Dumnezeu prin credință, îl putem judeca potrivit/corect prin Duhul Sfânt și ne este descoperit. În final toți

vorbim aceeași limbă, avem aceeași cunoștință, aceeași descoperire ca să devenim cu adevărat o inimă și un suflet înaintea Feței Dumnezeului nostru.

Să facem un cuprins. Dumnezeu are un plan de mântuire pe care îl încheie în timpul nostru. Acum este cea mai importantă perioadă de timp. Este important ca noi să dăm ascultare Domnului. Cine are urechi acela să audă și după aceea se împlinește: „*Ferice de ochii voștri că văd; și de urechile voastre că aud!*”(Mat. 13:16).

Permiteți-mi s-o accentuez. Semnul că noi am primit trecere, har înaintea lui Dumnezeu este următorul: noi respectăm Cuvântul, respectăm făgăduințele, le vedem în împlinirea lor și avem parte în mod personal de împlinirea lor, așa cum a spus Dumnezeu că va trimite pe proroc ca să reazeze totul în starea corectă. Lăudat și cinstit să fie Domnul Dumnezeu nostru. Acesta este sensul și motivul trimiterii mesajului divin din timpul nostru pentru ca, la sfârșit, Biserica să fie așa cum a fost la început.

Acum mă gândesc la o mărturie a fratelui Branham din anul 1952 pe care am amintit-o pe scurt miercuri seara. Fratele Branham a fost chemat la spital la o soră care avea cancer. Cancerul în metastază era împrăștiat în tot corpul. Doctorii erau acolo, dar nimeni nu știa ce se va întâmpla mai departe. Și iată fratele Branham îi spune: „Haide să îngenunchem și să ne rugăm”. Și în timpul acelei rugăciuni scurte, fratele Branham a auzit cu urechile lui un vâjâit care a venit în acea încăpăre. Sora a scos un strigăt. Ea a fost vindecată într-o clipă și n-a mai fost găsită nicio cicatrice, nicio urmă, toată carnea ei a fost ca atunci când a venit pe lume. Când am citit și am auzit această mărturie m-am gândit la ceea ce a spus Domnul nostru: „*Cine crede în Mine, va face și el lucrările pe care le fac Eu; ba încă va face altele și mai mari decât acestea*” (Ioan 14:12). Apoi fratele Branham a spus că doctorul și-a dedicat pe loc viața lui Dumnezeu și s-a botezat în Numele Domnului Isus Hristos.

Frați și surori, haideți să ne încredem cu adevărat în Dumnezeu, să-L credem. Dumnezeu este Atotputernic. El poate trimite ambele, ploaia timpurie și ploaia târzie, El poate restitui totul și va aduce totul înapoi în starea de la început. El o poate face cu tine, cu mine, cu noi

toți. Și pentru aceasta Îi suntem mulțumitori lui Dumnezeu din toată inima și din tot sufletul.

Dragi frați și surori, poate voi ați parcurs sute sau mii de kilometri ca să veniți în acest loc și să ascultați Cuvântul. Eu vă asigur că se va fi meritat toată osteneala voastră. Voi știți că noi n-avem doar un program la televiziune, să știți că poporul lui Dumnezeu de pretutindeni de-a lungul și de-a latul pământului se adună ca să asculte Cuvântul lui Dumnezeu. De ce? Pentru că Dumnezeu i-a spus prorocului Amos că El va trimite o foamete în țară. Nu o foame după pâine și o sete după apă, ci o foame și o sete după auzirea Cuvintelor Domnului. Această foamete este prezentă. De ce veniți din România 1560 km? Cu adevărat Dumnezeu S-a îngrijit de aceasta. O mai spun o dată, pentru ca întreaga lume s-o vadă că noi nu vorbim unor scaune goale. Ci vorbim poporului lui Dumnezeu, dăm mai departe învățătura divină, acceptăm și primim, și împreună cu noi, toți de pe întregul pământ sunt binecuvântați și aduși înapoi în cadență acum când revenirea Domnului nostru Isus Hristos este atât de aproape. Nimeni nu știe ora și timpul, dar și aceasta am accentuat-o de fiecare dată. Domnul nostru a spus: *„Când veți vedea toate aceste lucruri împlându-se, să vă uitați în sus, și să vă ridicați capetele, pentru că izbăvirea voastră se apropie”*.

Aici este de amintit încă o dată Mat. 25:10: *„cele ce erau gata au intrat cu el în odaia de nuntă”*. Eu cred că acest ceas slujește ca, prin har, noi să trăim pregătirea noastră înaintea Feței lui Dumnezeu, sub propovăduirea Cuvântului, sub directa lucrare a Duhului Sfânt. Și atunci noi știm că Cuvântul nu se va întoarce gol înapoi, ci va împlini toate planurile hotărâte de Dumnezeu. Fiți mulțumitori, fiți mulțumitori că Dumnezeu Și-a trimis prorocul, fiți mulțumitori pentru făgăduințe, fiți mulțumitori pentru continuitate, fiți mulțumitori pentru ceea ce a făcut Dumnezeu în ultimii cincizeci de ani pe întregul pământ și încă mai face când și ultimii sunt chemați afară.

Astăzi ne vom ruga pentru toți cei care vor să-și dedice viața Domnului, pentru ca plăcerea lui Dumnezeu să se odihnească peste noi prin har. Pentru ca fiecare Cuvânt pe care îl auzim să-l credem, să-l acceptăm, să-l primim și prin har să-l putem trăi. Lui, Atotputernicului

Dumnezeu, credinciosului Dumnezeu Îi dăm toată cinstea în Numele sfânt al lui Isus, acum și în vecii vecilor. Aleluia! Amin.

Să ne ridicăm pentru rugăciune. Rămânem în rugăciune, ne încredem în Domnul Dumnezeu nostru. Încă mai este timpul harului, încă Îl mai putem ruga să ne ierte, încă mai putem trăi iertarea, încă mai avem posibilitatea să ne dedicăm viețile Domnului. Astăzi în mod deosebit pentru toți tinerii care sunt supuși ispitelor ieșite din comun, și pentru voi este valabil: „*Voi sunteți în această lume, dar nu sunteți din această lume*”. Noi nu dorim să aducem lumea în Biserică, ci în duh de rugăciune și în teamă de Domnul să ascultăm Cuvântul. Să primim răscumpărarea, iertarea și să-I mulțumim Domnului din toată inima pentru aceasta. Aceasta este ziua pe care Domnul a făcut-o pentru noi, prin har. Cine dorește să-și dedice viața Domnului să-și ridice scurt mâinile și în special voi tinerii.

O, Dumnezeule din ceruri, dăruiește har, Doamne, dăruiește har, Doamne, permite să se îplinească Cuvântul: „*vei fi mântuit tu și toată casa ta*”, permite să se îplinească: „*făgăduința aceasta este pentru voi, pentru copiii voștri și pentru toți cei ce sunt departe acum, în oricât de mare număr îi va chema Domnul Dumnezeu nostru*”. Astăzi doresc să-i chem în față doar pe tineri. Să cântăm încă o dată și între timp toți tinerii, începând cu vârsta de 12 ani vă rog veniți în față pentru ca împreună să credem unii pentru alții și să ne rugăm și să credem ca Domnul să vă dăruiască și vouă aceste trăiri.

Dragilor, voi ați urmat chemarea și este scris: „*Nimeni nu poate veni la Mine dacă nu-l atrage Tatăl*” (Ioan 6:44). Voi ați venit pentru că voi ați fost hotărâți înaintea întemeierii lumii să trăiți răscumpărarea, iertarea, harul și mântuirea lui Dumnezeu. Eu vă spun că această zi va fi scrisă și va rămâne în viața voastră. Va fi o zi scrisă în viața voastră și va rămâne. Astăzi, sub propovăduirea Cuvântului voi ați luat o decizie pentru Domnul, și se îplinește: „*Dar tuturor celor ce L-au primit, adică celor ce cred în Numele Lui, le-a dat dreptul și puterea să se facă copii ai lui Dumnezeu*” (Ioan 1:12). În Luca 24:47 este scris: „*să se propovăduiască tuturor neamurilor, în Numele Lui, pocăința și iertarea păcatelor*”. Noi nu predicăm doar Cuvântul, noi predicăm iertarea păcatelor prin Sângele Mielului în Numele Domnului nostru Isus Hristos. S-a isprăvit! S-a întâmpat! Doar s-o acceptați astăzi prin

credință și s-o primiți și atunci această zi va intra în arhiva istoriei vieții voastre personale. Vă veți uita înapoi și veți spune: „În acea zi eu am auzit Cuvântul Tău, am auzit chemarea Ta, o, Doamne, eu am venit la Tine și Tu m-ai acceptat și m-ai primit”. Voi toți L-ați acceptat pe Domnul și puteți crede că iertarea v-a fost dăruită pe cât de sigur Domnul, ca Miel al lui Dumnezeu Și-a vărsat Sângele pe crucea Golgotei. La fel de sigur este și ceea ce este scris în Apoc. că noi am fost spălați în Sângele Mielului, neprihăniți, sfințiți, acceptați și primiți.

Vreau să citesc încă o dată versetul pentru voi, pentru cei care ați venit în față să-L acceptați pe Răscumpărătorul vostru și să-L primiți în viețile voastre, astfel ca voi să știți că suntem cu adevărat îndreptățiți din partea lui Dumnezeu să propovăduim mesajul divin. Toți de pe întregul pământ care vorbesc de mesaj să ia la cunoștință că nu este vorba doar de un mesaj, ci este mesajul care ne-a adus mântuirea lui Dumnezeu în Isus Hristos, Domnul nostru. Cu adevărat mi-a venit în minte în mod puternic Cuvântul Domnului nostru înviat din Luca 24, că încă mai trăim în zilele bibliei și putem crede și trăi totul așa cum a spus Domnul atunci.

După învierea Sa, Domnul nostru a dat porunca mării trimiteri pe baza Numelui Său. Luca 24:47: *„Și să se propovăduiască tuturor neamurilor, în Numele Lui, pocăința și iertarea păcatelor, începând din Ierusalim”*. La înființarea Bisericii din Ierusalim în ziua Cincizecimii, a fost propovăduit mai întâi Cuvântul, Evanghelia, mesajul mântuirii. Și într-o singură zi au fost adăugate Bisericii trei mii de suflete. Predica a acționat prin puterea Duhului lui Dumnezeu și toți ascultătorii au fost cuprinși prin Duhul lui Dumnezeu și rezultatul a fost vizibil. Dacă ați venit să vă dedicați viața în rugăciune Domnului, când ajungeți acasă îngenuncheați și dedicați-vă viața Domnului pe deplin. Și voi veți lua cu voi această zi ca o zi a biruinței pentru întreaga voastră viață.

Doamne, Atotputernicule Dumnezeu, pentru toți cei care au venit în față pentru rugăciune, noi am dat mărturie înaintea Ta și înaintea Bisericii că noi credem ceea ce am predicat: iertarea tuturor păcatelor și mântuirea deplină a Dumnezeului nostru; fie ca ea să fie descoperită în viețile noastre, la tineri și bătrâni; nu doar la cei ce au venit în față, ci la noi toți, la noi toți. Ne ridicăm mâinile mulțumitori.

Din dragoste, El ne-a iubit mai întâi, iar acum noi avem dreptul să-L iubim.

Doamne, Atotputernicule Dumnezeu Îți mulțumesc pentru această zi. Tu ai făcut lucruri mari în mijlocul nostru și pe întregul pământ, cu toți aceia care cred mesajul mântuirii și au venit la Tine. Tu n-ai izgonit și n-ai scos afară pe nimeni. I-ai iertat pe toți și le-ai dăruit har tuturor. Împreună lăudăm puterea Cuvântului Tău, a Duhului Tău și a Sângelui Mielului. Îți mulțumesc, mulțumire Ție. Tu ai încheiat un legământ cu noi și Ți-ai vărsat Sângele pentru noi. Ție, Mielului lui Dumnezeu Îți dăm toată cinstea acum și în toată veșnicie, în Numele sfânt al lui Isus. Aleluia! Amin.